

[Larsen (Bjerre).]

ledes at dette fra 11. November 1934, da dets Funktionstid udløber, vælges som nyt Udvalg. Det skal bestaa af 15 Medlemmer, af hvilke 3 udnævnes af Landbrugsministeren, medens de 12 vælges af Rigsdagen i Overensstemmelse med Reglerne i Grundlovens § 45. Af de 3 af Landbrugsministeren udvalgte Medlemmer fungerer den ene som Formand, medens de to andre repræsenterer henholdsvis Landbrugsministeriet og Finansministeriet. Med Hensyn til Amtskommisionerne er Forholdet det samme som efter de nuværende Love.

Kapitel II i Lovforslaget indeholder Bestemmelse om Ansørgernes Kvalifikationer og er omtrent som det tidligere Lovforslags. Dog er det saaledes, at der fastslaas, at ogsaa de kan komme i Betragtning, som ikke ved egne Midler kan komme i Besiddelse af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Art.

Kapitel III omhandler det offentlige Erhvervelse af Jord og er delt i to Grupper: Statens Jorderhvervelse og Kommunernes Jorderhvervelse. Jeg vil gerne først omtale § 9, der omhandler Statens Forkøbsret til Ejendomme, som søges sat til Tvangsauktion. Grænsen for disse Ejendommers Vedkommende er sat ved 40 ha og 8 Tdr. Hartkorn. Der er sket den Forandring fra i Fjor, at Statens Forkøbsret er indskrænket til 8 Dage, i Fjor var det 14 Dage, og man har herved søgt at begrænse Auktionskøberens Uvished med Hensyn til sit Buds Gyldighed det mest mulige.

Det var denne Bestemmelse om Statens Forkøbsret, som Oppositionen gik saa meget imod i Fjor, hvilket var mig ganske uforstaaeligt, navnlig forstod jeg ikke Venstres Standpunkt, da dette Parti jo gik ind for noget saadant ved Behandlingen af Jordlovene i 1919. Jeg synes, det netop har stor Betydning i Henseende til Udstykningens Fremme, at Staten har Forkøbsret til saadanne store Ejendomme. Staten bør her have et Fortrin, dels paa Grund af dens Soliditet og dels paa Grund af dens absolute Afholden sig fra Spekulation i selve Udstykningsplanerne.

Jeg kommer dernæst til § 10, den Paragraf, der sikkert vil blive den mest omstridte, hvad jeg paa Forhaand ogsaa vil indrette mig paa, hvorfor jeg gerne vil have Lov til at opholde mig lidt ved den. Denne Paragraf omhandler det saa forkætrede og saa omstridte Spørgsmaal: Ekspropriation. Det var om dette Spørgsmaal, Venstres Ordfører, det ærede, men bortrejste Medlem Hr. Madsen-Mygdal brugte saa

stærke Ord ved Lovens første Behandling i Fjor som f. Eks. Russier-Politik. Meningen hermed var ganske tydelig. Det ærede Medlem mente med disse Udtalelser at kunne vække Landbefolkningens Indignation og afskrække samme Lag i Befolkningen ved at søge at fastslaa, at der vilde blive russiske Tilstande her i Landet.

Hvis de russiske Tilstande ikke gaar ud paa mere end det, som indeholdes i Lovforslaget fra i Fjor og i det her foreliggende, saa er Forholdene dersteds ikke saa afskrækkende, og saa melder jeg mig, som jeg ogsaa sagde i Fjor, med det samme for Sovjet-Ideerne. Der er da heller ikke et Menneske, der tror paa sligt, ej heller det ærede Medlem, der har formet denne Udtalelse. Nej, det er en Agitationsfrase, der er udslynget, men den tilsigtede Virkning er udeblevet; men noget har den udrettet, og det kan mit Parti og jeg kun glæde os over, nemlig det, at alle, der staar bagved Kravet om Jordlovgivningen, har sluttet sig tættere sammen og staar endnu mere fast. Med andre Ord, Arbejderne og Husmændene og alle medinteresserede har kridtet Støvlerne for at staa endnu mere fast om Regeringens Jordlove. Jeg er netop derfor godt tilfreds med, at den højtærede Landbrugsminister har bibeholdt Ekspropriationsparagraffen.

Der vil blive sagt fra Oppositionens Side, at Ekspropriation er unødvendig, da der med de for Tiden herskende Konjunkturer i Landbruget vil komme Jord nok frem. Jeg skal ingenlunde benægte, at der muligvis vil komme Jord nok frem og maa ske endda til Priser, der i Øjeblikket er rimelige; men saa længe det er Tilfældet, anvendes Bestemmelsen jo ikke, hvilket udtrykkeligt staar i Lovforlaget, idet § 10 siger:

„I det Omfang, i hvilket Efter-spørgselen efter Jord til Oprettelse af eller til Forøgelse af Tilliggendet til mindre Landbrug ikke kan fyldestgøres i Henhold til Bestemmelserne i §§ 8 og 9, kan Jord af Staten eksproprieres. . . .“
§§ 8 og 9 siger udtrykkeligt, at saa længe der kan faas Jord frem til rimelig Pris til Landbrug, Byggepladser og Haver, købes der i det frie Marked. Først naar dette glipper, anvendes § 10.

Der er endvidere 3 Ting, som jeg synes, man maa tage i Betragtning, naar man taler om Ekspropriation, og det er for det første, at Ekspropriationen fortrinsvis skal finde Sted overfor den Jord, der ikke udnyttes forsvarligt, for det andet, at Ekspropriation kun maa anvendes overfor Jordarealer, hvis Adskillelse fra Hoved-